

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 197. Et cum gustasset noluit bibere. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

O Miseria! Christus Dominus in cunctis membris suis pati voluit, ut nos membris omnibus laesos, perfectè sanaret, & quia multi per voluptatè linguæ iuramenta, mendacia, blasphemias, detractiones, &c. mala effutiunt, idcirco Dominus Jesus ista per felle; potus cruciatum expiare voluit. Heu quantos hodie invenire est, qui pene pro nihilo ducunt, Deum offendere per gulæ vitia, & blasphemias, detractiones & horrendas contra Deum execrationes, & contumelias in ejus sanctos ejaculatas!

Hæc ô homo rationalis, considerando nonne nos pudere deberet, quod tam intemperantes usque modo fuerimus: ut toties vile corpus ad superfluitatem & super naturæ saturitatè impleamus potu & cibo ad redundantiam, ita ut pulcherrimam illam Dei imaginem defodere, rationem turbare, & ad bestia deformitatem redigere velle videamur. Desistamus ergo vel nunc ploremus, emedemus, si sapimus, in tempore, & petamus veniam, ne vindex veniat Deus in tempore quo non speramus, & nos loco moveat.

Et tu ô corpus meum, quid cogitare poteris, & expectare nisi tui ruina & perditionem, quod tam lautè, à tempore iuventutis tuæ enutriris volueris, quod volupe fuit & dulce, quærivisti & captasti semper, quod amarum & rationale hoc displicuit, & quantum in te fuit, longe fecisti à te. ô quoties sic Deum offendisti? crapula, in ita, in acedia, concupiscentia? & tu ô anima mea considera, quomodo rexeris corpus tuum uti ejus gubernatrix à Deo constituta, quomodo rationem dabis de villicatione tua in stricto illo extremo iudicio? Dic igitur citò & hodie & quidem hoc momento, revertar ad saniolem mentem, corpus mihi subditum gubernabo in omni modestia, temperantia & virtute, ne ulterius felle mixtum potum lesu meo propinem. Tu autem ô lesu, aspira, tu gratiam concede & fortitudinem.

§. 197. *Et cum gustasset noluit bibere. v. 34.*

Considera hic temperantiam lesu, ô homo, gustat enim solum & non bibit, ut mortificaret appetitū, & pateretur acerrime etiam in sensu gustūs, & siti naturali post tot exantlatos labores, itinera diversa, vigiliis, sudores, emissiones sanguinis, verbera, crucis bajulationem, & hoc ut ne vel minimam delectationem hauriret, in toto suæ Passionis, decursu.

O Si te imitarem, mi lesu, ut quoties flavescit vinum in vitro & per appetitum impellor quodammodo ad bibendum vel ad saturitatem vel etiam ultra eam, ex consuetudine mala vel societatis perversitate, ut tunc gustarem solum & non biberem, ultra quam ratio dicitur memor sobrietatis & mortificationis tuæ! quam me felicem putarem! quam varia peccata vitam.

R a

Sed

Sed quantus est hodieque illorum numerus, qui putridum cadaver suum multis ac diversis delicatis admodum cibus & pretiosis potionibus farciunt, & Deum offendunt! quorum verè Deus venter est, qui ex templo Spiritus sancti tabernaculorum efficiunt qui præclaræ essentiæ suæ formam oblitæ, divinæ imaginem similitudinis in irrationalis pecudis similitudinem commutarunt, qui denique non verètur animam & corpus perdere, ut sensuum suorum affectibus & oblectamentis faciant satis. Hi plane Christo Iesu non semel tantum acerbam præbent potionem, sed quotidie omnium acerbissimum se ei bibendum porrigunt, nimirum oblitæ sunt isti, sobrietatem quoddam esse præparamentum ad virtutes omnes, castitatis & puritatis thronum, animæ purgationem, sanitatis matrem, cœli viam, adversus carnalium tentamenta desideriorum scutum, & disciplinam vitæ Christianæ. Bene ostendunt peccatores illi, quorum Deus venter est, se esse de stirpe illius qui occasione cibi vetiti prævaricatus est fidele mandatum tuum. Surgunt enim mane ad ebrietatem sectandam impatientes moræ, & claudunt portas inspirationibus tuis turpissima saturitate sua non audiunt, quid loquaris, nec quid feceris pro eis, corda gravata ebrietate & pastu animalia quo abhorrent temperantes servi tui.

O Jesu, mi Jesu, qui es ipsa sobrietas, confundor supra modum quando revolveo dies meos cum ambulabam in commestationibus & ebrietatibus, miserabiliter perdendo tempus illud, quod concesseras mihi ad tuas laudes decantandas, quando amabam præsepia iumentorum consumens in cura ventris dies meos: nunc mutatus obsecro te bone Jesu ut vivam de cœlesti pane tuo, & nutriar cibo spirituali tuo, tam copiose, ut doleam quando vel ex necessitate naturæ vel honestate morali præter necessitatem frui animali cibo vel potu debeam; memor semper inenarrabilis sobrietatis tuæ & temperantiæ.

§. 198. *Postquam autem crucifixerunt eum. v. 35.*

Matthæus partim more suo brevitati studens & gesta Christi contrahens, partim horrescens indignitatem & atrocitatem crucifixionis Christi eam non quasi præsentem, sed quasi præteritam enarrat, ac velut oculis clausis perstringit dicens: *postquam crucifixerunt eum*: Ergo suspendunt eum in modum crucis, manibus scilicet extensis in latitudinem, pedibus in longitudinem trahentes eum in altum, postmodum cum tanto impetu stantes, ut omnia membra quaterentur & ita renovarentur omnia vulnera eius, novum sanguinem emittentia; & si alias maxime tunc passus fuit per omnia membra, & confusus, eo quod videret se affixum clavis in cruce fer-

reis